

2013

Selected Poems: **động-quan; your name won't be engraved,
Grandma; the peace generation; foreigners at home, forging the
Vietnamese diasporas; i can't help but keep asking**

Trangdai Glassey-Tranguyen

Founder & Director, Vietnamese Diaspora Projects, vietamproj@gmail.com

Follow this and additional works at: <https://docs.lib.purdue.edu/jsaaea>

Recommended Citation

Glassey-Tranguyen, Trangdai (2013) "Selected Poems: **đ**ộng-quan; your name won't be engraved, Grandma; the peace generation; foreigners at home, forging the Vietnamese diasporas; i can't help but keep asking," *Journal of Southeast Asian American Education and Advancement*. Vol. 8 : Iss. 1, Article 13.

DOI: 10.7771/2153-8999.1068

Available at: <https://docs.lib.purdue.edu/jsaaea/vol8/iss1/13>

This document has been made available through Purdue e-Pubs, a service of the Purdue University Libraries. Please contact epubs@purdue.edu for additional information.

This is an Open Access journal. This means that it uses a funding model that does not charge readers or their institutions for access. Readers may freely read, download, copy, distribute, print, search, or link to the full texts of articles. This journal is covered under the [CC BY-NC-ND license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/).

Volume 8 (2013)

Journal of Southeast Asian American Education & Advancement

www.JSAAEA.org

A peer-reviewed
scholarly journal
published by the
National Association
for the Education &
Advancement of
Cambodian, Laotian,
and Vietnamese
Americans (NAFEA)

Selected Bilingual Poems

by

Trangđài Glassey-Trànguyễn

Founder & Director, Vietnamese Diaspora Projects

động-quan (*)

Oh, pain!
Such pain!
Pain for my child!
Or is my child in pain?

you tore my flesh, beloved,
and walked on
without embalming
no casket
no mourners
no candle, no flowers
no incense, no final rituals

you tore my flesh, beloved,
and walked on
my uterus shivered
my soul interred its face
my heart tried to hold on
my bosom in still death
my body stoned

you tore my flesh, beloved,
and walked on
what do i say at goodbye?
what words of counsel?
attachment lost lingering

you tore my flesh, beloved,

Readers are free to copy, display, and distribute this article, as long as the work is attributed to the author(s) and the **Journal of Southeast Asian American Education & Advancement**, it is distributed for non-commercial purposes only, and no alteration or transformation is made in the work. More details of this Creative Commons license are available at <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/>. All other uses must be approved by the author(s) or **JSAAEA**.

Journal of Southeast Asian American Education & Advancement, Vol. 8 (2013)

and walked on
 động-quan
 heading home
 my womb becomes your tomb
 burying your corpse, bright red

you tore my flesh, beloved,
 and walked on
 half of my soul stays
 following your footprints
 loving you for the rest of this life

(* Roughly translated as 'the transfer of the casket,' 'động-quan' is only a single step in the days-long structure of grief that allow the family of a deceased to carry out the final rituals for a loved one while coming to terms with the loss. In Vietnam, the casket would be placed in the home for visits, viewing, and final rites before being transferred to the cemetery. As such, 'động-quan,' literally 'stirring the casket,' is the first time the deceased leaves the home after death, and will subsequently stay in the new 'home' gravesite. Here, my womb serves as both the home and the casket to my deceased fetus, and symbolically as her final resting place as well.

động quan

Đau!
 Ôi đau!
 Đau cho con!
 Hay con đau?

con xé thịt
 bước đi
 không tần liệm
 không mồ mả
 không người đưa tiễn
 không nến, không hoa
 không nhang đèn, nghi thức

con xé thịt
 bước đi
 tử cung mẹ rùng mình
 tâm tư mẹ bùng mặt
 cõi lòng mẹ lắt lay
 trái tim mẹ chết đứng
 cả người mẹ lặng câm

con xé thịt
 bước đi
 mẹ nói gì tiễn biệt?

dẫn dò gì chia tay?
lưu luyến chùng thất lạc

con xé thịt
bước đi
động quan
đi về cõi
lòng mẹ hóa mộ bia
chôn xác con đò ổi

con xé thịt
bước đi
mẹ nửa hồn ở lại
dõi theo vết chân con
suốt đời này thương mãi

(*) Một nghi thức trong chuỗi ngày tang niệm, động quan là giây phút dờn thi thể của người quá cố từ nhà ra mộ sau những nghi thức cuối cùng. Ở Việt Nam, người chết được liệm trong quan tài và giữ tại nhà để thân bằng quyến thuộc đến viếng. Động quan là lần đầu tiên di thể rời nhà, để đi về ngôi 'nhà' mới, tức mộ phần. Ở đây, cung lòng tôi chính là nhà, là quan tài cho thai nhi yếu mệnh, và cũng là biểu tượng cho nơi yên nghỉ sau cùng của con tôi.

your name won't be engraved, Grandma

your name won't be engraved
on a plaque, a shrine, a gate;
like countless Vietnamese grandmas
your name will just stay
in memories
of your loved ones
till the memories
no longer migrate
across the generations
and no longer resonate
with the new lives
who descend from your descents

your name won't be engraved
in documents with great honor
where people are commemorated
over and over again
for something great they did
but hadn't you done
so many things, brave and great?

your name won't be engraved
except on your permanent home
stating that your beloved husband
had erected it
in your honor
in his pain

but who cares
if your name won't be engraved?
you lived a good life
you survived wars
you managed to find peace
you had returned home
sinh ký tử quy
any engravement
will eventually pass
why linger?
you wouldn't.

tên Ngoại sẽ không được chạm, được khắc

tên Ngoại sẽ không được chạm, được khắc
trong văn bằng, trong miếu, trên công;

như hàng triệu những bà Ngoại Việt Nam khác
 tên Ngoại sẽ chỉ ở lại
 trong ký ức
 của những người thân yêu
 cho đến khi những ký ức ấy
 trôi đi chuyể
 xuyên các thế hệ
 và không còn âm vang
 trong những mầm sống mới
 những hậu duệ của hậu duệ của Ngoại

tên Ngoại sẽ không được ghi, được chạm
 trong những văn bằng tuyên dương
 như người ta vẫn tưởng niệm đi
 tưởng niệm lại
 một ai đó vì một điều cao cả họ đã làm
 nhưng không phải chính Ngoại
 cũng đã làm bao điều can đảm và cao cả sao?

tên Ngoại sẽ không được chạm, được khắc
 ngoại trừ trên ngôi nhà vĩnh viễn
 nơi có ghi: do chính hiền phu
 lập má
 trong sự tương kính Ngoại
 trong nỗi đau của Ông

nhưng có sao đâu
 nếu tên Ngoại không được chạm, được khắc?
 Ngoại đã qua một cuộc đời tốt đẹp
 đã sống sót chiến tranh
 đã tìm được bình an
 đã trở về
 sinh ký tử quy
 bất cứ việc chạm khắc nào
 rồi cũng qua đi
 việc gì phải lưu luyến?
 Ngoại thì không.

the peace generation

the world called us
"the peace generation"
those born after the fifteen centuries of war-torn Vietnam
after April 1975
an ending
of many beginnings
undecided

the end of a war without history
the end of an Asian tiger, of the Pearl of the Far East
the instigation of an era in exile
the instigation of humanity on trial

1975-1994
a nineteen-year fiasco
i discern the hues and chords of peace
mixed and matched

the peace my friend knows
fighting the smoldering sun
biking to school day in day out
two hours each way
taking in engine smoke, inhaling street dust

cohorts in my maternal hometown
walk three hours straight yet arriving at school
when the tide brims, it takes some away
they float in the river
no stiff in sight

kids in my town
read life, but not a half letter,
take charge of their daily excursion to catch miniature crabs
half is cooked for the family's meals
half is sold to feed to ducks

competing political convictions still unrest
warring ideologies at our backs
we dash, out of breath
only to be seized
in the noose drawing tight
the amorphous lariat

my friend

hay roof, mud wall
works the deep field, the low patch
her mother works the bike to teach in the other village
two hours through the soil path, one hour bobbing the rock road
now laid off
her father was in the reserved army
where he once got lost in the soil, unearthed thereafter
half mad half dead, a terrorist at home
the day she graduated high school
the mother found a match
to marry her off to an Australian expatriate
in hope of her better future
leaving her first love
my friend filed the immigration paper
till she can no longer bear it
and turns lunatic

the farmers in my town
plow and plant
a life of toil, poverty-struck
i mind not their backbreaking work
but the absurdity of their barren stomach
breaks my heart

life
- angst-ridden
when temples
turn commune's work place
shrines and tombs
serve as local headquarters
- troubled
when the domestic authority
seize the house of worship
during the canonization of 117 Vietnamese martyrs
keeping out church members, barricading them from visiting and praying
and at each solemn mass
plain-clothed cops mingle in the only church in town
to single out the faces of teachers and government workers
to execute elimination

my friends in Vietnam these days
still fight each other for the green dollar
still at odd with the rice pot everyday
my friends, the outstanding students of the whole province,
are occupied with earning enough to send Mom-home the monthly rice
a generation negotiating peace with bread and dress

how poverty lives well
since the French colonization
now evermore impecunious
farmers renting land,
farmers taxing life
lush rice fields
withered souls
they suffer in solitude
to give my generation an era of silenced peace

our peace is the rice seed
choked in the forestry of thorns
stunted,
putrefied
huffing

who said we have peace?
who said we have peace?
who said we have peace?

oh, peace, how do Thee define thyself?
would Thee ever reify my life...?

"no justice, no peace!
no justice, no peace!
no justice, no peace!"

thế hệ hòa bình

thế giới gọi chúng tôi là
“thế hệ hòa bình”
những con người được sinh ra sau mười lăm thế kỷ binh đao của một Việt Nam tan tác
sau tháng Tư 1975
một kết thúc
của nhiều bắt đầu
vô định

kết thúc của một cuộc chiến không có lịch sử
kết thúc của một con rồng Á Châu, của Hòn Ngọc Viễn Đông
khởi đầu của một thời đại lưu vong
của thủ mưu đưa nhân sinh lên bàn mổ, của nhục nhằn nhân bản

1975-1994
mười chín năm chao đảo bản loạn
tôi ném cái âm cái sắc của hòa bình

lần lộn vàng thau

cái hòa bình của bạn tôi
vất vả chống chọi mặt trời chang chang nắng
đạp xe đến trường ngày này qua ngày khác
hai tiếng mỗi bận
nuốt vào khói xe, hít lấy bụi đường

máy đưa ở quê ngoại
đi bộ già ba tiếng còn chưa thấy công trường
mùa nước lên cuốn đi ít đưa
chết trôi sông
mất xác

con nít quê tôi
sôi đời, chữ cần đôi không biết
mỗi ngày xông xáo vô bung bắt còng bắt cáy
phân nửa rang muối cả nhà cơm mỗi bữa
phân nửa cân bán cho vịt xơi

những chính kiến đối lập vẫn xâu xé nhau
những tranh chấp ý thức hệ luôn săn đuổi
chúng tôi chạy huyệt hơi
mà vẫn không thoát
cái thòng lọng
vô hình

bạn tôi
chòi tranh, vách đất
cày sâu cuốc bẫm
mẹ nó cưỡi ngựa sắt đi dạy ở xã bên cạnh
dài hai tiếng đồng hồ đường đất, lộc cộc một tiếng đồng hồ đường đá
mà vẫn bị giảm biên chế
ba nó hồi đó đi bộ đội
bị đất vùi, sau moi lên được
dờ khùng dở chết, khùng bố vợ con
ngày nó ra trường trung học
mẹ nó mai mối
gả nó cho Việt kiều bên Úc
mong thân nó đỡ khổ
nó bỏ người yêu đầu đời
để làm giấy hôn thú xuất ngoại
rồi không chịu nổi
nó phát điên

nông dân quê tôi

cây cà
 cần lao một đời, đời trắng
 tôi không đau cái quần quật của họ
 mà chẳng cam cái lưng bao tử triền miên
 vô nghĩa ấy

đời
 oán than
 khi chùa chiền
 biến thành sân phơi hợp tác xã
 lăng miếu
 hóa trụ sở ủy ban nhân dân
 bất an
 khi 117 vị tử đạo Việt Nam được phong thánh
 công an phường
 bố ráp nhà thờ
 đảo trước áp sau không cho con chiên viếng thăm, cầu nguyện
 mỗi dịp lễ lớn
 người ta vẫn đi lòng trong ngôi thánh đường duy nhất trong thị trấn
 khuôn mặt của công nhân viên, giáo chức
 để hôm sau khai trừ

bạn bè tôi ở Việt Nam giờ
 vẫn đánh nhau với đồng đô la xanh
 vẫn tranh chấp với nồi cơm mỗi bữa
 bạn tôi, những sinh viên ưu tú của tỉnh Tiền Giang
 không nghĩ gì hơn là làm sao đủ tiền cơm gửi về quê cho mẹ, mỗi tháng
 một thế hệ tranh thủ hòa bình với vá áo túi cơm

mà vẫn nghèo
 nghèo từ cái thời Pháp thuộc
 giờ càng điêu đứng
 nông dân đi thuê đất,
 nông dân đóng thuế đời
 lúa xanh rì
 người héo hắt
 họ khổ không trách không than
 cho thế hệ tôi nền hòa bình câm nín

hòa bình của chúng tôi là hạt lúa
 bị xiết giữa rừng gai
 thui chột,
 mai một
 ngóp

ai bảo chúng tôi có hòa bình?

ai bảo chúng tôi có hòa bình?
ai bảo chúng tôi có hòa bình?

hòa bình ơi, Người có bao nhiêu cái định nghĩa?
có định nghĩa nào làm rõ được đời tôi...?

"không công lý, sao có hòa bình!
không công lý, sao có hòa bình!
không công lý, sao có hòa bình!"

**foreigners at home, forging the Vietnamese diasporas
(aka Proclamation of a Diasporic Self)**

we are foreigners
in all corners of the world
we look different
and don't fit in, or are not supposed to, even if we were born there,
we are known as 'citizens'
but lead the lives of damned 'second class'
we are called 'model minority'
and simultaneously 'yellow trash'
we are stereotyped
as the yellow peril, the yellow power
the Asian breed
the Vietnam War

but we aren't any of these things
we are humans
we are diverse, unique, changing, breathing, living,
we make love, we give birth, we cry, we laugh,
we dream, we work, we play, we chat,
we are not some static masks,
ready to be mocked,
forever stuck

we are contradictions
we are fomentation
we are anti-colonization
we are self-determination
we are, like everyone else, all guests of the earth
and in a certain place, some of us have been guests longer than others
some guests were even murderers

we are foreign workers
foreign brides
foreign babysitters
foreign students
foreign residents
foreign nationals
foreign bodies
at home
in the foreign land that we call home

we are called names
we are told to go back
(where to? our mother's cervix?)

we are ridiculed, poked fun of,
we are 'different'
even if we speak English (or the respective local language)
without an accent
but our biological makeup
is the blame for all of the disruptions we don't cause,
but still get credit
or is it your prejudice?

we are foreigners
in our own backyard
trying to figure out
where we had come from
and where we are heading
while the whole world
doesn't stop spinning, moving, swapping bodies and stories
we are foreigners
wherever we are

com on, lift your glass, and sip a toast
to all the foreigners seeking home
in the Vietnamese diasporas!

be home! and ride on!
your curfew is naught.

**ngoại kiều tại nhà, thiết kế thế giới Việt hải ngoại
(aka Tuyên Ngôn tự bạch của một kẻ ngoại biên)**

chúng tôi là ngoại kiều
ở khắp nơi trên thế giới
chúng tôi không giống ai
và không hội nhập được, hay không được phép hội nhập, cho dù chúng tôi sinh ra ở đó,
chúng tôi là 'công dân'
nhưng phải đứng hạng hai
chúng tôi được gọi là 'thiểu số mẫu mực'
nhưng cũng bị kêu 'da vàng rác rưởi'
chúng tôi bị quơ đũa cả nắm
là con địch hạch da vàng, quyền lực da vàng
bọn Á châu
cuộc chiến Việt Nam

nhưng chúng tôi không là những thứ này
chúng tôi là con người
chúng tôi đa dạng, vô song, biến chuyển, đang thờ, đang sống,
chúng tôi làm tình, sinh con, biết khóc, biết cười,

chúng tôi có hoài bão, làm việc, vui chơi, trò chuyện,
 chúng tôi không là những mặt nạ cứng khô,
 sẵn sàng chờ bị phi báng,
 ngàn đời mắc kẹt

chúng tôi là những mâu thuẫn
 chúng tôi là men muối
 chúng tôi chống đô hộ
 chúng tôi tự cường
 chúng tôi, giống như tất cả mọi người khác, là khách trên mặt đất
 và ở một nơi nhất định, người này đã làm khách lâu hơn người kia
 có nhiều vị khách còn là kẻ giết người

chúng tôi là công nhân ngoại quốc
 cô dâu ngoại quốc
 vú em ngoại quốc
 sinh viên du học
 thường trú nhân ngoại quốc
 ngoại kiều
 những cơ thể ngoại quốc
 tại nhà
 trên những miền đất lạ chúng tôi gọi là nhà

chúng tôi bị chửi rủa
 chúng tôi bị đuổi về
 (về đâu? từ cung của mẹ?)
 chúng tôi bị lãng mạ, mĩa mai,
 chúng tôi ‘khác người’
 ngay cả khi chúng tôi nói tiếng Anh (hay một ngôn ngữ địa phương nào đó)
 không bị lai giọng
 nhưng cái cấu tạo sinh thể của chúng tôi
 là cái cơ để chúng tôi bị kết án cho những cái gậy đồ
 mà chúng tôi không tạo ra
 hay đó là sự kỳ thị của quý vị?

chúng tôi là người ngoại quốc
 ngay trong sân nhà mình
 cố tìm hiểu xem
 mình đã đến từ đâu
 và đang đi về đâu
 trong khi cả thế giới
 vẫn không ngừng xoay, dịch, trao đổi con người và kinh nghiệm
 chúng tôi là ngoại kiều
 ở bất cứ nơi nào

thời nào, xin nâng ly của quý vị, và nhấp môi

chúc lành cho tất cả những ngoại kiều đang tìm lối về
trong thế giới Việt hải ngoại!

hãy về! và hãy khởi hành!
đã không còn giới nghiêm.

i can't help but keep asking

* *about the orthopedic program of SAP-VN (Social Assistance Program for Vietnam)*

five fingers
melting into one
what've you got
for a grip crossing the bamboo pole¹?
the arms short,
the elbows sad, reversed
they are stubborn
heeding not your commands

your legs shrunk
have yet risen once
bones and skin deformed, in mutual denial
they disagree, leaving you straitened
your sense of disability flutters

your four limbs speak different languages
your life paralytic, dragging along
the agony grows on your hair
inundating you in a marginalized identity

your sleep unsound,
your wake like a spineless bamboo
crawling round at the foot of the society
searching for home in vain

who is responsible
for your sufferings?
do i sue this life,
hatred, or wars?
i can't help asking
why you are disabled?
and why penury keeps stalking you...

i can't help asking:
why you must wait
all of these years
for a surgery
to be free
so that with the first time you rise
your life is clothed in the silk of humanity

---

¹ Some bridges in Vietnam are simply made out of a bamboo pole. To cross, one needs to hold fast to the supporting rail above the bridge.

the belated steps
filled with hope
let us help you
make a first attempt

the hesitant steps
post-surgery
may you walk with poise
into life

tôi cứ phải hỏi...

* về chương trình giải phẫu chỉnh hình của SAP-VN

tay năm ngón
tan vào thành một
em lấy gì
bầu vú giữa cầu tre
cánh tay đoạn,
khuyết tay buồn, lật ngược,
nó cứng đầu
nên em bảo, chẳng nghe

chân cong quíu
chưa một lần đứng dậy
xương và da dị dạng, khước từ nhau
chúng bất hòa, nên em còn lằm lũi
mỗi một ngày niềm khuyết tật bôn ba

tứ chi em đã bất đồng ngôn ngữ
cuộc đời em vẫn bất toại, lết la
nổi tử hờn ngày đêm mọc trên tóc
xõa trên em một căn cước bên lề

ngủ không lành,
thức không khỏi hằm hiu
em vẫn sống như cây tre mát cật
bò quanh chân xã hội
lắt lẩy về

tôi bắt tội ai
cho những đọa đày em chịu?
tôi kiện cuộc đời,
thù hận, hay chiến tranh?
tôi cứ phải hỏi
vì sao em tàn tật?

và vì sao nghèo đói mãi bám chân...

tôi cứ phải hỏi:
vì sao em phải đợi
bao tháng năm rồi
chờ giải phẫu
hóa thân
để một bước đầu tiên em chỗi dậy
là một ngày đời óng ả ánh nhân

những bước chân muộn màng
đầy hy vọng
hãy cho em
được cất bước một lần

những bước chân ngập ngừng
sau giải phẫu
hãy cho em kiên vững
bước vào đời

About the Author

Trangdai Glasseý-Trànguyễn is the sole scholar having conducted hundreds of oral history interviews and multi-sited research on the Vietnamese diasporas in the U.S., Europe, Australia, and Asia since the 1990s. As the first scholar to conduct extensive fieldwork and oral history projects in Little Saigon, Orange County, California, Trangdai received several awards for her studies, and was the winner for the 2004 CSU-system Student Research Competition, Graduate level, with the entry “Orange County, Yellow History: An Intimate Encounter with Vietnamese American Lives” based on the Vietnamese American Project. A celebrated and syndicated bilingual author, Trangdai has published over 400 creative and critical works in academic journals, anthologies, edited volumes, and the media. An exceptional-ranking Fulbright scholar, she started the very first oral history project on the Vietnamese populations in Sweden in 2004. Trangdai holds an M.A. in History from CSU Fullerton, an M.A. in Anthropology from Stanford University, and is working toward her Ph.D.

Volume 8 (2013)

Journal of Southeast Asian American Education & Advancement

www.JSAAEA.org

A peer-reviewed
scholarly journal
published by the
National Association
for the Education &
Advancement of
Cambodian, Laotian,
and Vietnamese
Americans (NAFEA)

Editor

Dr. Wayne E. Wright

University of Texas at San Antonio

Associate Editors

Dr. Chhany Sak-Humphry

University of Hawaii at Manoa

Dr. Phitsamay Sychitkokhong Uy

University of Massachusetts, Lowell

Book Review Editor

Dr. Vichet Chhuon

University of Minnesota

Creative Works Editor

Bryan Thao Worra

Lao Assistance Center

Special Advisor

Gregory Green

Curator, Echols Collection on Southeast Asia, Cornell University Library

Journal Manager

Yeng Yang

University of Texas at San Antonio

Comments and questions for the editorial staff may be directed to jsaaea@lists.sis.utsa.edu

Editorial Review Board

Dr. Steve Arounsack

California State University, Stanislaus

Dr. Phala Chea

Lowell Public Schools

Dr. Loan Dao

University of Massachusetts, Boston

Dr. Changming Duan

University of Missouri, Kansas City

Dr. Jeremy Hein

University of Wisconsin – Eau Claire

Dr. Samlong Inthaly

Minneapolis Public Schools

Dr. Ketmani Kouanchao

Mr. San Jacinto College

Dr. Carl L. Bankston III

Tulane University

Dr. George Chigas

University of Massachusetts, Lowell

Dr. Hien Duc Do

San Jose State University

Dr. Sophal Ear

U.S. Naval Postgraduate School

Dr. Nancy H. Hornberger

University of Pennsylvania

Dr. Peter Nien-Chu Kiang

University of Massachusetts, Boston

Dr. Kevin K. Kumashiro

University of Illinois, Chicago

Dr. Ha Lam*Arizona State University***Dr. Stacey Lee***University of Wisconsin, Madison***Dr. Sue Needham***California State University, Dominguez Hills***Dr. Max Niedzwiecki***Daylight Consulting Group***Dr. Clara Park***California State University, Northridge***Dr. Mark Pfeifer***SUNY Institute of Technology***Dr. Loan T. Phan***University of New Hampshire***Dr. Karen Quintiliani***California State University, Long Beach***Dr. Angela Reyes***Hunter College, The City University of New York***Dr. Fay Shin***California State University, Long Beach***Dr. Cathy J. Schlund-Vials***University of Connecticut, Storrs***Dr. Yer J. Thao***Portland State University***Dr. Myluong Tran***San Diego State University***Dr. Khatharya Um***University of California, Berkeley***Dr. Linda Trinh Vo***University of California, Irvine***Dr. Yang Sao Xiong***University of Wisconsin-Madison***Dr. Jonathan H. X. Lee***San Francisco State University***Dr. Monirith Ly***Texas State University-San Marcos***Dr. Bic Ngo***University of Minnesota***Dr. Leakhena Nou***California State University, Long Beach***Dr. Isabelle Thuy Pelaud***San Francisco State University***Dr. Giang Pham***University of Minnesota***Dr. Bounlieng Phommasouvanh***Minnesota Department of Education***Dr. Kalyani Rai***University of Wisconsin, Milwaukee***Dr. Soveacha Ros***Royal University of Phnom Penh***Dr. Nancy J. Smith-Hefner***Boston University***Dr. Christine Su***Ohio University***Dr. Loan Tran***University of California, Riverside***Dr. Tinou Tran***Alief Independent School District***Dr. Silvy Un***Frost Lake Elementary School***Dr. Terrence G. Wiley***Center for Applied Linguistics***Dr. Zha Blong Xiong***University of Minnesota***Dr. Kou Yang***California State University, Stanislaus*

Doctoral Student Editorial Review Board

Sovicheth Boun*University of Texas at San Antonio***Keo Chea-Young***University of Pennsylvania***Peter Tan Keo***Columbia University***Minh Mai***University of Wisconsin-Madison***Hoa Nha Nguyen***Boston College***Vanna Som***Harvard University***Virak Chan***University of Texas at San Antonio***Annie BichLoan Duong***San Joaquin County Office of Education***Ravy Lao***University of California, Santa Barbara***Thien-Huong Ninh***University of Southern California***Malaphone Phommasa***University of California, Santa Barbara***Alisia Tran***University of Minnesota***Krissyvan Truong***Claremont Graduate University*